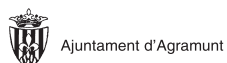

Imatge: Revers de l'obra Crani, 1953. Fotografia: www.amm.cat
©Josep Guinovart, VEGAP, Lleida 2016

ACTIVITAT REALITZADA AMB LA COL-LABORACIÓ DE

HORARIS
Dijous i divendres de 10h a 13h.
Dissabte d'11h a 14h i de 17h a 19h.
Diumenge d'11h a 14h.

SERVEI EDUCATIU
L'Espai ofereix visites comentades amb tallers complementaris per als centres educatius.

INFORMACIÓ AMICS DE L'ESPAI GUINOVART I
CONCERTACIÓ DE VISITES EN GRUP
Telèfon 973 39 09 04 - A/e: info@espaiguinovart.cat

PATROCINA

Plaça del Mercat, s/n
25310 Agramunt
Tel | Fax: 973 39 09 04
www.espaiguinovart.cat

ESPAI
GUINOVART
AGRAMUNT
L'URGELL, LLEIDA

Diferents mirades

4 setembre 2016 | 12 febrer 2017
Agramunt (Lleida)

«Diferents mirades»

«Una mirada et pot impressionar més que no pas la bellesa d'uns ulls.»
Mercè Rodoreda

Com ens mirem el món? Quina informació captem amb el sentit de la vista? De quina manera les peces guaiten l'espectador? Si elles poguessin parlar...

Josep Guinovart comença a mirar la realitat a través dels seus pinzells a la dècada dels quaranta. Combinava les classes nocturnes de l'Escola d'Arts i Oficis amb el treball familiar: pintor de parets. Ambdues disciplines es retroalimentaven, i amb aquests estímuls el jove artista anà conreant els primers estadis de la seva llarga trajectòria artística.

Els principis van ser figuratius; bona part de les obres de l'exposició són d'aquest període. Formes joves, que busquen definir-se i que encara acaricien el paper, a la recerca d'objectius. Tal com afirmava Corredor-Matheos, «té una enorme voluntat d'aprendre i afirmar-se, socialment i artística, i disposa de dots plàstics extraordinaris i d'una gran intuïció».

Entre aquests ulls que ens miren des de les obres, evolucionem cronològicament mentre l'artista va narrant-nos la realitat que viu. En uns inicis, hi observem la influència de l'estil romànic: línies clares, figures planes i ulls grossos que observen i vigilen el fidel. Aquesta admiració per l'art del segle XII quedarà retratada per a la posteritat gràcies a la fotografia feta sota l'absis de Sant Climent de Taüll, llavors ja ubicat a Barcelona. Guinovart, acompanyat de Modest Cuixart, Marc Aleu, Antoni Tàpies, Joan Josep Tharrats, Jordi Mercadé i Jaume Muxart, somriu a la càmera de Català-Roca, que immortalitza aquesta connexió. Aquests mateixos ulls romànics miren sota l'ombra de Picasso, un mestre sempre present en Guinovart. És així com un cubisme tímid es deixa veure en alguna obra. Un retrat d'un torero ens mostra que l'artista també plasmà aquesta pràctica; com deia Monet, és un dels espectacles més bells, més curiosos i més terribles que hom pot veure, però amb un univers que aclapara els creadors.

La seva estada a París el fa dialogar amb noves formes, mentre va perdent la figuració. Picasso segueix sent una influència present, però aquest cop amb les figures tenses del *Guernica*, les quals veiem en una sèrie de peces creades en diferents èpoques, que ens mostren ulls clucs, buits i negres. Mirades que l'artista ha matat. Aquesta absència de visió es contraposa a tot d'ulls —encara amb línies romàniques— que sorgeixen d'una multitud. Una multitud que observa, opina i es mou.

L'exposició avança sense perdre la sensació de ser observats per peces plenes d'històries i anècdotes, experiències que Guinovart va voler perpetuar amb els seus pigments. Les escultures projecten una mirada, els ulls de Dalí es repeteixen oníricament sobre el blau del seu Portlligat i, per acabar, hi ha ulls que provenen de la natura, com llavors, ous o mussols, que no volen perdre's cap detall d'això tan interessant que és la vida.

Lara Vidal Santorum
Historiadora de l'art

«Distintas miradas»

«Una mirada te puede impresionar más que la belleza de unos ojos.»
Mercè Rodoreda

¿Cómo nos miramos el mundo? ¿Qué información captamos con el sentido de la vista? ¿De qué modo las piezas observan al espectador? Si ellas pudieran hablar...

Josep Guinovart empieza a mirar la realidad a través de sus pinceles en la década de los cuarenta. Combinaba las clases nocturnas de la Escuela d'Arts i Oficis con el trabajo familiar: pintor de paredes. Ambas disciplinas se retroalimentaban, y con estos estímulos el joven artista fue cultivando los primeros estadios de su larga trayectoria artística.

Los principios fueron figurativos; gran parte de las obras de la exposición son de este período. Formas jóvenes, que intentan definirse y que todavía acarician el papel, en busca de objetivos. Como afirmaba Corredor-Matheos, «tiene una enorme voluntad de aprender y afirmarse, social y artísticamente, y cuenta con extraordinarias dotes plásticas y gran intuición».

Entre estos ojos que nos miran desde las obras, evolucionamos cronológicamente mientras el artista va narrándonos la realidad que vive. En unos inicios, observamos la influencia del estilo románico: líneas claras, figuras llanas y ojos grandes que observan y vigilan al fiel. Esta admiración por el arte del siglo XII quedará retratada para la posteridad gracias a la fotografía hecha bajo el ábside de Sant Climent de Taüll, entonces ya ubicado en Barcelona. Guinovart, acompañado por Modest Cuixart, Marc Aleu, Antoni Tàpies, Joan Josep Tharrats, Jordi Mercadé y Jaume Muxart, sonríe a la cámara de Català-Roca, que inmortaliza esa conexión. Estos mismos ojos románicos miran bajo la sombra de Picasso, un maestro siempre presente para Guinovart. Es así como el cubismo tímido se deja ver en alguna obra. Un retrato de un torero nos muestra que el artista también plasmó esta práctica; como decía Monet, es uno de los espectáculos más bellos, más curiosos y más terribles que uno puede ver, pero con un universo que abrumba a los creadores.

Su estancia en París lo hace dialogar con nuevas formas, mientras va perdiendo la figuración. Picasso sigue siendo una influencia presente, pero esta vez con las figuras tensas del *Guernica*, las cuales vemos en una serie de piezas creadas en distintas épocas, que nos muestran ojos cerrados, vacíos y negros. Miradas que el artista ha matado. Esta ausencia de visión se contrapone a un montón de ojos —aunque con líneas románicas— que surgen de una multitud. Una multitud que observa, opina y se mueve.

La exposición avanza sin perder la sensación de ser observados por piezas llenas de historias y anécdotas, experiencias que Guinovart quiso perpetuar con sus pigmentos. Las esculturas proyectan una mirada, los ojos de Dalí se repiten oníricamente sobre el azul de su Portlligat y, por último, están los ojos que proceden de la naturaleza, como semillas, huevos o búhos, que no quieren perderse ningún detalle de eso tan interesante que es la vida.

Lara Vidal Santorum
Historiadora de l'art

La Fundació Privada Espai Guinovart d'Agramunt es complau a convidar-vos a l'exposició

Diferents mirades

La inauguració de l'exposició tindrà lloc el diumenge dia 4 de setembre a les 12.30 h.

L'exposició romandrà oberta del 4 de setembre 2016 al 12 de febrer de 2017.

Properes activitats a l'Espai

Círlot i els Informalistes Catalans
9 octubre 2016 | 5 febrer 2017